

וְאֵלֶּיךָ לְדֹרֵשׁ הֹקֵם הַמִּשְׁכָּן וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת
 אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת־קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיִּקַּם אֶת־עַמֻּדָיו וַיִּפְרֹשׂ אֶת־
 הָאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־מִכְסֵה־הָאֹהֶל עָלָיו מִלְּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר־
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּקְרָא וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֶל־הָאָרֶץ
 וַיִּשֶׂם אֶת־הַבְּדִים עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן אֶת־הַכִּפֹּרֶת עַל־הָאָרֶץ מִלְּמַעְלָה וַיִּבֶן
 אֶת־הָאָרֶץ אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־פְּרֻכַת־הַמִּסָּךְ וַיִּסַּךְ עַל־אֲרוֹן־הָעֵדוּת
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּתֵּן אֶת־הַשִּׁלְחָן בְּאֹהֶל־
 מוֹעֵד עַל־יַרְךְ הַמִּשְׁכָּן צִפְנֵה מִזְחוּץ לְפָרְכַת וַיַּעֲרַךְ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם
 לֶפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּנְחָה
 וַאֲהֵל מוֹעֵד זִכַּח הַשִּׁלְחָן עַל־יַרְךְ הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה וַיַּעַל הַגֵּרֶת לִפְנֵי
 יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּשֶׂם אֶת־מוֹנְחֵי־הַזֹּהָב
 וַאֲהֵל מוֹעֵד לִפְנֵי־הַפְּרֻכַת וַיִּקְטֹרַךְ עָלָיו קִטְרֵת סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּשֶׂם אֶת־מִסַּךְ־הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן וְאֶת־
 מַזְבֵּחַ־הָעֹלָה שֵׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֵהֵל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־
 הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר
 בֵּין אֵהֵל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שִׁימָה מַיִם לְרִחֻצָה וּרְחֻצוּ מִמֶּנּוּ
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם בַּבָּאִם אֶל־אֵהֵל מוֹעֵד
 וּבְקַרְבָּתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחֻצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּקַּם
 אֶת־הַחֲצֵר סָבִיב לְמִשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מִסַּךְ־שַׁעַר־הַחֲצֵר וַיִּבֶן
 מֹשֶׁה אֶת־הַמִּכְלָאֵה
 וַיִּכַּס הָעֵינָן אֶת־אֵהֵל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְלֹא יָכַל
 מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל־אֵהֵל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא
 אֶת־הַמִּשְׁכָּן וּבְהִעָלוֹת הָעֵנָן מִעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּכֹל מַסְעֵיהֶם וְאִם לֹא יֵעָלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם
 הִעָלָתוֹ כִּי עֵנָן יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמוֹם וְאִשׁ־תְּהִיָּה
 לְיָמָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקרוב מכם קרבן ליהוה מן
 הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבונכם אם עלה קרבנו
 מן הבקר זכר תמים יקרובנו אל פתח אהל מועד יקרוב אתו
 לרצונו לפני יהוה וסמך ידו על ראש העולה ורצה לו לכפר עליו
 ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את
 הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתחו אהל מועד
 והפשית את העולה ונתח אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן
 אש על המזבח וערכו עצים על האש וערכו בני אהרן הכהנים
 את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש
 אשר על המזבח וקרבו וטרעיו ירוחץ במים והקטיר הכהן את
 הנל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה ואם
 מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים
 יקרובנו ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני
 אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ונתחו אתו לנתחין
 ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על
 האש אשר על המזבח והקרב והכרעים ירוחץ במים והקריב
 הכהן את הנל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח
 ליהוה

ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה
 את קרבנו והקריבו הכהן אל המזבח ומכך את ראשו והקטיר
 המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח והסיר את מראתו ונצתה
 והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן ושסע אדו
 בנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר
 על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה ונפש טי

תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתח
 עליה לבנה והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמצ משים מלא קמצו
 מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את איכרתה
 המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה והנותרת מן המנחה לאהרן
 ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה וכי תקרב קרבן